

ספורנו פרשת אמור

ויקרא פרק כב, יח-כב

(יח) דָּבַר אֱלֹהִים וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵל־כָּל־נְדָרֵיהֶם וְלֹכַל־נְדָבוֹתָם אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לָהּ לַעֲלֹה: (יט) לְרֹצְנֵיכֶם תִּמְיָם זָכָר בַּבֶּקֶר בְּכַשְׂבִּים וּבְעִזִּים: (כ) כָּל אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרֹצֵן יִהְיֶה לָכֶם: (כא) וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב זָבַח־שְׁלָמִים לָהּ לִפְלֵא־נֶדֶר אֹו לְנִדְבָה בַּבֶּקֶר אֹו בְצֹאן תִּמְיָם יִהְיֶה לְרֹצֵן כָּל־מוֹם לֹא יִהְיֶה־בּוֹ: (כב) עֹרֹת אֹו שְׂבוּר אֹו־חֲרוּץ אֹו־יִבְלֵת אֹו גֶרֶב אֹו יִלְפֵת לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלֶּה לָהּ וְאִשָּׁה לֹא־תִתְּנוּ מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לָהּ:

ספורנו ויקרא פרק כב

(יח) אשר יקריב קרבנו. אחר שדבר בכהנים המקריבים וקדושתם דבר בתנאי הנקריבים ואמר: לכל נדריהם ולכל נדבותם. שאף על פי שהם קרבנות נדבה ויחשוב שכל מה שיתנדב אפילו בעל מום יהיה לרצון כיון שלא היה זה שנתן חובה עליו כמו שחשבו קצת מישראל והראה טעותם הנביא באמרו וכי תגישון עור לזבוח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין רע הקריבהו נא לפחתך (מלאכי א, ח):

מלאכי פרק א, ז-ח

(ז) מגישים על־מִזְבְּחִי לֶחֶם מְגָאֵל וְאִמְרַתֶּם בְּמֶה גְאֻלְנוּךָ בְּאִמְרָתְךָ שְׁלַחַן ה' נִבְזָה הוּא: (ח) וְכִי־תִגִּישׁוּן עֹר לְזִבְחֵי אֵין רָע וְכִי תִגִּישׁוּ פֶסֶח וְחֹלָה אֵין רָע הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפָחַתְךָ הִרְצֵךְ אֹו הִישָׂא פְּנֵיךָ אִמְרֵ ה' צְבָאוֹת:

[7] You offer polluted bread upon My altar. / And you say: 'How have we polluted You?' / In that you say: 'The table of the Lord is contemptible.' /

[8] And when you offer the blind for sacrifice, it is no evil! / And when ye offer the lame and sick, it is no evil! / Present it now unto you governor; / Will he be pleased with you? / Or will he accept you? / Says the Lord of hosts./